

1. Věstkyně říkala: "Vy dva se dávno už znáte z minulých životů propletených - promarněných - jak slepé rámy v prázdných galeriích."

Tak šla jsem a spálila věci, kterých ses jen dotknul, i klavír, na který jsi tu hrál, jak oltář vzplál - jen popálenou kůži láskou mám dál.

R1: Popel z tvých bláznivých nápadů smíchala jsem s černou hlínou - jde o to zas utíkat před osudem, je jedno čím jsem - žít zároveň před i za zrcadlem - za zrcedlem.

R2: To na zemi se vzpomínkami najednou vál skulinou v ozonu sluneční vítr - je tu stále, je tu s námi - poslouvej. To na zemi se vzpomínkami najednou vál skulinou v ozonu sluneční vítr - je tu stále, je tu s námi - neodcházej.

2. Věstkyně smála se: "Nemůžeš odložit svůj stín. Patříte k sobě jak moře a pláž, tak jen se snaž - stejně se potkáte, lásku nepřekonáš."

Kolikrát musíme zemřít a opět být malými dětmi. Příště mě samotnou nenechávej - a něco si přeji. Prosím tě, teď ještě chvíli jen poslouvej - a neodcházej.

R2: To na zemi se vzpomínkami ...